

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pkf.VII.24.656/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Suba Ildikó a tanács elnöke
Dr. Varga Edit előadó bíró
Dr. Gyarmathy Judit bíró
Dr. Orosz Árpád bíró
Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Az alperesek: I. rendű alperes neve
(I. rendű alperes címe)

II. rendű alperes neve

Az alperesek képviselői: I. rendű alperes képviselőjének neve
(I. rendű alperes képviselőjének címe,
ügyintéző: ügyintéző neve)
az I. rendű alperes képviseletében

a II. rendű alperes képviselőjének neve
(a II. rendű alperes képviselőjének címe,
ügyintéző: Dr. Tóth Gyöngyvér jogtanácsos)
a II. rendű alperes képviseletében

Az ügy tárgya: kártérítés megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

A fellebbezéssel támadott végzést hozó bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.627/2018/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.627/2018/4. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes az ... Törvényszék előtt előterjesztett ... számú beadványában kérte a Debreceni Ítéltábla (a továbbiakban: ítéltábla) Pkf.2. számú végzésének a kiegészítését, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint abban az ítéltábla a jogszabály előírása ellenére az ügyvédi munkadíjról nem rendelkezett.

[2] Az ítéltábla a – Pkf.7. sorszámon kijavított – Pkf.4. sorszámú végzésével a felperes határozat kiegészítése iránti kérelmét elutasította. Határozata indokolásában kiemelte, hogy a felperes „a támadott végzés alapjául szolgáló fellebbezést” nem jogi képviselője, hanem meghatalmazott hozzátartozója útján nyújtotta be. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 79. § (1) és (2) bekezdésére utalással rámutatott, hogy a felperest a fellebbezés során nem képviselte ügyvéd és ügyvédi költség megállapítását sem kérte, a fellebbezésben kifejezetten 100 forint másodfokú perköltségigényt jelzett. A Pkf.7. sorszámú végzésében az ítéltábla a Pkf. 2. sorszámú végzése fejrészét a felperes jogi képviselője tekintetében akként javította ki, hogy a „pártfogó ügyvéd” megnevezésből mellőzte a „pártfogó” kitételt, míg a Pkf.4. sorszámú végzés fejrészéből mellőzte a felperes jogi képviseletére vonatkozó részt. Végzése indokolásában kitért arra, hogy a felperes által a kijavítási kérelmében érvényesített 100 forint nyomtatással felmerült költségigény megalapozatlan volt.

[3] A felperes az ítéltábla Pkf.4. sorszámú végzése ellen személyesen eljárva terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen a végzés megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria a határozat kiegészítése iránti kérelmében foglaltaknak adjon helyt; másodlagosan az ítéltábla új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint mivel az ... Törvényszék előtt ... számon folyamatban volt eljárásban

2022. március 22-ig volt meghatalmazott jogi képviselője, az ítélőtáblának a Pkf.2. sorszámú végzésben a munkadíj összegét hivatalból kellett volna meghatároznia, és hivatalból kellett volna köteleznie az ellenérdekű felet az ügyvédi munkadíj megfizetésére, akkor is ha ilyen kérelmet nem terjesztett elő, és a másodfokú eljárásban a jogi képviselő érdemi tevékenységet nem végzett.

[4] Emellett utalt arra, hogy a jogi képviselője nem pártfogó, hanem meghatalmazott ügyvédként járt el, és „nem fogadható el”, hogy az ítélőtábla a Pkf.4. sorszámú végzést a meghatalmazással már nem rendelkező jogi képviselője részére küldte meg. Kérte a 100 forintban felmerült költségei megtérítését.

[5] A II. rendű alperes Pkf.9. sorszámú beadványában előadta, hogy sem a végzés, sem a fellebbezés tekintetében nem kíván érdemi észrevételt tenni.

[6] A felperes fellebbezése nem alapos.

[7] A régi Pp. 3. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a bíróság – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, de ezeket nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint köteles figyelembe venni.

[8] A régi Pp. 79. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költségeket nem számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg. A (2) bekezdés alapján pedig a költségek utólagos felszámításának helye nincs.

[9] A régi Pp. 226. §-a alapján alkalmazandó 225. § (1) bekezdése értelmében a határozat kiegészítésének abban esetben van helye, ha a bíróság akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése, vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett.

[10] Az ítélőtábla Pkf.2. sorszámú végzése meghozatalakor a perköltség megállapítása során – a régi Pp. 3. § (2) bekezdése, a 79. § (1) és (2) bekezdése alapján – a felperes által előadottakat és az igazolt adatokat vehette figyelembe.

[11] Helyesen rögzítette az ítélőtábla a Pkf.4. sorszámú végzésében, hogy a támadott végzés alapjául szolgáló fellebbezést a felperes képviseletében hozzátartozója, nem pedig jogi képviselő nyújtotta be, és hogy a fellebbezésben a felperes kifejezetten 100 forint perköltségigényt érvényesített.

[12] Osztotta a Kúria az ítélőtábla álláspontját abban, hogy a fellebbezés alapján indult eljárásban nem képviselte ügyvéd a felperest, ezért perköltségként ügyvédi munkadíj nem merült fel, másrészt pedig az általa előterjesztett 100 forint összegű perköltségigényre tekintettel a Pp. 79. § (1) bekezdés második mondata alapján ennél magasabb perköltség megállapítására nem is volt jogszabályi lehetőség. Mindezekre tekintettel a végzés kiegészítésére nem volt mód.

[13] A kifejtettek alapján az ítélőtábla helyesen döntött, amikor a felperes határozat kiegészítése iránti kérelmét elutasította, ezért a végzését a Kúria a régi Pp. 259. §-a folytán irányadó régi Pp. 253. § (2) bekezdése és a 254. § (3) bekezdése alapján – helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

[14] A felperes a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a II. rendű alperes – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. §-a alapján megállapított – másodfokú perköltségének megfizetésére.

[15] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény – 2018. január 1-ét megelőzően hatályos – 57. § (1) bekezdés a) pontja értelmében illetékmentes. A felperes illetéket nem fizetett, ezért a Kúriának az illetékről nem kellett rendelkeznie.

[16] A végzés elleni felülvizsgálatot a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. július 5.

Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, Dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Gyarmathy Judit bíró, dr. Orosz Árpád s.k. bíró, dr. Suba Ildikó s.k. a tanács elnöke az aláírásban akadályoztatott dr. Tánczos Rita bíró helyett